

Документ од Судската Практика

Наслов:	Предлог од странска здравствена организација		
Вид на документ:	Сентенца	Број:	У.бр.533/02
Правна област:	Управни спорови	Вид на правен став:	Сентенца
Област:	Правна област	Датум на донесување:	04/26/2004
Група на правен основ:	Здравствено осигурување	Правен основ:	Лекување во странство
Суд од кој произлегува:	Врховен суд на Република Македонија		
Орган на судот:	Оддел за управни спорови		

Сентенца

84.Доколку не постои предлог од странската Здравствена организација, установа, за продолжување на лекување во странство на осигуреникот не му припаѓа право на надоместок на разлика во цена на болнички трошоци.

Образложение

Тужбата е неоснована.

Од списите на предметот се гледа дека со решение на првостепениот орган од 18.04.1997 година на В.Н. од с.Љ. С. му било одобрено болничко лекување во траење по потреба но најмногу до 30 дена во Клиничкиот центар "Р"-Завод за хематологија во З,Република Хрватска.Осигуреникот М.В. татко на Н, преку Фондот за здравствено осигурување-С. поднел барање на 16.06.1997 година за лекување односно за продолжување на лекување на неговото дете за уште 35 дена во Клиничкиот центар "Р"-З.-Р.Х.. Ова барање, со решение на првостпениот орган од 03.07.1997 година било одбиено како неосновано.

Органот, образложил дека Првостепената лекарска комисија за упатување на лекување во странство при Фондот за здравствено осигурување во С. на седницата одржана 03.07.1997 година, го разгледала барањето за продолжување на лекувањето и дала оценка и мислење дека немало потреба од продолжување на лекувањето на осигуреникот во странство за уште 35 дена, бидејќи не постои медицинска оправданост, односно лекувањето што било направено во странската здравствена установа можело да се изврши во здравствената установа во Република Македонија.

Осигурениот на ден 8.02. 2000 година поднел повторно барање, со кое бара да му се признае право на надоместок на трошоци за извршено продолжено болничко лекување во траење од 35 дена во Клиничкиот центар "Р"-Завод за рехабилитација-З.-Р.Х. Со решение на првостепениот орган од 06.09.2000 година, признато му е право на надомест на трошоци за извршено болничко лекување во траење од 35 дена, во износ од 168.819,00 денари.

Второстепениот орган го поништил решението од 06.09.2000 година и на тужителот му

одобрил надомест на трошоци за извршено лекување во странство во Клиничкиот центар "P"-3-P.X., без решение на Фондот за здравствено осигурување-Скопје, за периодот од 16.05.1997 до 19.06.1997 година во износ од 287.667,00 денари. Органот, образложил дека правилно постапил првостепениот орган кога случајот го подвел под одредбите од член 15 од Правилникот, но во пресметката се направени некои неправилности, бидејќи не се вреднувани сите дадени здравствени услуги, материјални трошоци и лекови кои требало да бидат вреднувани, па затоа изготвил нова пресметка за лекување, според која се признати вкупно трошоци од 287.667,00 денари. Оценувајќи ја законитоста на оспореното решение, Судот најде дека е донесено согласно со законот.

Според член 4 од Правилникот за условите и начинот на упатување на осигурениците во странство ("Службен весник на РМ" број 3/92), барањето за упатување за лекување во странство се поднесува до Фондот за здравствено осигурување, преку подрачната служба на Фондот во местото каде што подносителот на барањето е приајвен за здравствено осигурување.

Според член 7 од Правилникот, оценка и мислење за потребата за лекување во странство дава Првостепената лекарска комисија за лекување во странство при Фондот за здравствено осигурување.

Според член 11 од Правилникот, лекувањето во странство, осигуреникот го остварува најдолго во траење утврдено со решението. Во ств 2 од членот, ако постојат оправдани причини за продолжување на лекувањето на предлог на странската здравствена установа во која осигуреникот се лекува, Фондот за здравствен осигурување може да му признае право на продолжување на одобрено лекување по претходно спроведена постапка.

Според член 15 од Правилникот, ако осигуреникот на Фондот за здравствено осигурување е лекуван во странска здравствена установа без решение за упатување на лекување во странство, Фондот за здравствено осигурување може да му признае дел од трошоците до висината на утврдената цена за соодветната здравствена услуга, разликата на цената за здравствените услуги за патните и дневните трошоци ги поднесува осигуреникот.

Во случајот судот најде дека органите правилно постапиле. Првостепенити орган со решение од 18.04.1997 година кога на тужителот му одобрил болничко лекување во траење по потреба но најдолго до 30 дена во Клиничкиот центар "P"-3.-P.X., и во целост ги признал трошоците на осигуреникот.

По однос на барањето на осигуреникот, подонесено на 08.02.2000 година, за извршено продолжено болничко лекување во траење од 35 дена, правилно органите случајот го подвеле под член 15 од Правилникот, бидејќи, согласно со погоре наведената одредба, лекувањето во странство осигуреникот го остварува најдолго во траење утврдено со решение. Доколку постојат оправдани причини за продолжување на лекувањето на предлог на странската установа каде тој се лекува, Фондот за здравствен осигурување може да му признае право на продолжување на одобрено лекување по претходно спроведена постапка.

Во случајов не постои предлог на странската здравствена установа дека постојат оправдани причини за продолжување на лекувањето, аналогно на тоа од страна на Фондот за здравствено осигурување не е спроведена претходна постапка, за право на продолжување на одобрено лекување, поради кои причини органите случајот, во однос на барањето за надоместок за продолжено болничко лекување правилно го подвеле под член 15 од Правилникот.

При одлучувањето, Судот ги имаше предвид наводите изнесени во тужбата, се повикува на писменото известување доставено од Клиничкиот центар "P"-3-P.X од 23.09.1997 година, каде стои дека болната не била способна за транспорт и било потребно индицирано да се продолжи со понатамошно лекување додека состојбата не се смири, но имајќи предвид дека не е побарано продолжување на одобреното лекување во странство

од странската здравствена установа и не е донесено решение за таа цел, и не е спроведена постапката, ваквите наводи според наоѓање на судот се неосновани и не се од влијание за поинакво одлучување.

Пресуда на Врховниот суд на Република Македонија, У.бр.533/02 од 26.04.2004 година.